

Interview John Kettenis: Het moet gewoon gezellig blijven op de club!

Na het interview met Igor Coene in het vorige nummer dacht de redactie aan een volgend slachtoffer voor het genadeloze interview. Diverse namen passeerden de revue tijdens de redactievergadering. Om wat spreiding aan te brengen kwamen we uit bij John Kettenis. Wat ouder, wat langer lid en wat bescheidener. Qua niveau, niet qua karakter hoor, Igor! Dat interviewen was makkelijk. Terwijl zijn vrouw op de zonnige vrijdagochtend van het Noteboomtoernooi lekkere koffie schonk, had John veelal aan een halve vraag voldoende om met wat smakelijke anecdotes op de proppen te komen. Wij laten het woord dan ook geheel aan hem!

Schaken

Ik ben gaan schaken op het werk. In de schaftkeet werd bij ons voor de verandering eens een keer niet geklaverjast maar geschaakt. Ik was denk ik een jaar of 20. Om een beetje redelijk niveau te halen moet je tegenwoordig op je zesde beginnen dus het was al snel duidelijk dat ik het nooit echt goed zou kunnen. Korchnoi is de uitzondering, maar daarvan wordt ook gezegd dat hij af en toe rare zetten doet omdat hij te laat is begonnen. Na een tijdje schaken in de lunchpauze ben ik het ook thuis in de vriendenkring gaan doen met een man of acht. Ik won toen wel vrij veel, dacht dat ik redelijk kon schaken maar op de club viel dat toch tegen!

LSG

Ik weet niet precies wanneer ik lid geworden ben van de club, ik denk rond 1987. Het was toen ik stopte met voetballen. De eerste maanden heb ik alles verloren. Het duurde bijna een half jaar voordat ik een potje won. Dat zie je natuurlijk bij meerdere nieuwkomers. Je moet eerst een tijdje alles verliezen en daar moet je tegen kunnen. LSG is door het niveau geen makkelijke club om te beginnen. Je hebt eigenlijk een groepje van zwakkeren nodig. Overigens was het voor mij geen probleem omdat ik graag tegen sterkere tegenstanders speel. Je leert wat en ik heb ook altijd het idee dat ik tegen sterkere spelers beter speel, ook al verlies ik. Ha, nou speel ik natuurlijk al snel tegen een sterkere tegenstander...! Maar als je competitie gaat spelen word je snel sterker. Dat zie je bijvoorbeeld ook bij Stanley. Af en toe speel ik tegen hem en dan zijn er hele fases dat hij alleen maar sterke zetten speelt.

Het was vroeger heel gezellig, nu trouwens ook nog hoor. Vroeger had je er wat meer van mijn leeftijd. Tegenwoordig zijn de leden wat jonger, en dat is maar goed ook. Ook zijn wat ouwetjes uit mijn tijd geen lid meer, Klaas Hagendijk, Ruud Mieremet. Chris Molsbergen, die na mij lid werd, Leon Konings, Folkert Geertsma (in het vervolg consequent aangeduid als 'Flop' - om de redactie volstrekt ombekende redenen overigens) dat zijn mijn generatiegenoten. En soms gaat er wel eens iemand dood. Henk Merts is natuurlijk tragisch, was een aardige man trouwens, ik ben nog afscheid van hem gaan nemen.

Extern en intern

Ik ben geloof ik meteen extern gaan spelen. Ik dacht in het vijfde. Later werden we een keer kampioen, in het zesde of zevende. En toen werd ik meteen een team achteruit gezet! Dat soort praktijken schijnt wel vaker te gebeuren bij LSG. Nu spelen we in het achtste. Ik heb nu een rating van iets om en nabij de 1540. Mijn top is geloof ik iets van 1620 geweest. Ratings schommelen gewoon heel erg in onze regionen en zijn ook niet altijd betrouwbaar. Soms zit je ook tegen iemand die 1380 op papier is en waarvan je gewoon kansloos verliest.

Op de interne heb je ook wel van die uitschieters. Niet zo lang geleden had ik nog remise tegen... (namen zijn niet Johns sterkste punt; er volgt een - niet voor het eerst dit gesprek - vage omschrijving en na een klein kwartier en de halve ledenlijst doorgenomen te hebben blijkt het te zijn:) Wilbert Mourits. Tegen sommigen ben ik echt kansloos. Tegen Raoul heb ik het idee dat na drie zetten de stukken weer in de doos kunnen. Tegen Edwin daarentegen heb ik het idee dat het altijd wel gaat. Maar dat ligt natuurlijk meer aan mijn eigen onkunde, dat ik gewoon niet zie dat ik al verloren sta!

Gent

Ik speel niet veel toernooien. Maar ik heb wel een keer of 12 het bekende toernooi in Gent gespeeld. We gingen soms met wel 35 man daar heen, erg gezellig. En 's avonds natuurlijk de pleinen op en de kroegen in. Ik ben toen - laat ik het zo zeggen - wel een paar keer 's ochtends om half negen teruggewandeld naar de bekende homes waar wij overnachtten. Kon je nog net een paar uur slapen voor de middagronde. Later werd dat wel ietsje vroeger hoor. Dan kwam ik rond vijf uur, half zes toevallig langs mijn hotel geslenterd en dan taaide ik wel af. Ik heb ooit wel eens 4½ gehaald, 50%, meestal haalde ik 3 of 3½. Ik heb daar ooit in de eerste ronde tegen een Russische meester gespeeld. Die deed in de opening een zet waarvan zelfs ik kon zien dat het een blunder was. Ook in het middenspel stond ik goed. Ik dacht even door te drukken maar dat was niet goed. Toen kwamen we in een gelijkstaand toreneindspel. En ja, tegen een Russische meester ben je dan gewoon kansloos. Hij was echt kwaad na de partij, "jij

hebt geen 1500!” beet hij me toe. En dat in het Duits. Ja, dat is wel een van de grootste complimenten die ik ooit gekregen heb over mijn spel! Later is die relatie wel weer hersteld met een biertje hoor.

Nevenfuncties

Ik ben een jaar of vijf, zes secretaris geweest van de club. Daarna heeft Albert Termeulen het overgenomen. Harm Frielink was voorzitter. Die had zelfs een eigen strip in het clubblad, Happige Harm. Bij tekening één “Moet je wat drinken, Harm?” “Nee, ik ga vroeg naar huis”. Bij tekening twee stond de klok op half twaalf en vroeg Harm zelf “Wie wil er nog wat drinken?” en bij het derde tekeningetje stond de klok op vier uur en lag Harm met zijn kop op de bar met van die getekende kringeltjes erboven.

En ik ben ‘chef keuken’ op het Notenboomtoernooi geweest. Daar is nog een mooi verhaal over. We hadden sateetjes aan laten rukken via René van den Berg. Dat liep niet zo dus we dreigden heel veel sateetjes over te houden. Toen kwamen we op het idee om een showmodel te maken. En kijk, ze gingen ineens als warme broodjes. Steeds deden wij wat verse pindasaus over het showmodel om het aantrekkelijk te blijven houden. Aan het eind van de dag waren we helemaal los. Toen bleek opeens het showmodel weg te zijn. Had iemand die niet wist dat het er al zo’n tijd stond, dat allerlaatste bordje koude vlees met die oude saus aan een schaker verkocht!

Politiek

In de politiek ben ik nu wat minder actief. Ik zat in het bestuur van de SP-Leiden. Ik heb ook de cursus gevolgd om raadslid te worden. Maar ik ging me al snel vervelen met al die vergaderingen. Het gaat ook meestal over niks. Ik heb vier jaar geleden op de lijst gestaan, op een onverkiesbare plaats. Toch nog 25 stemmen gekregen. Ha, in ieder geval 25 vrienden, had ik nooit gedacht! In de landelijke politiek gaat het ook veel te veel over de persoon. En Agnes is toch een stuk minder dan Jan. Terwijl het moet toch om de ideeën gaan. Mensen zweven ook zo, zijn vaak overal geweest, bij de PvdA, SP, GroenLinks en die gaan nu ineens PVV stemmen. Dan denk ik, weet jij wel waarop je stemt en wat de ideeën zijn?! De politiek is met Wilders wel leuker geworden overigens. Er gebeurt weer wat. Eerlijk gezegd weet ik niet of ik op de SP zou stemmen als ze in de regering zouden komen. Ze zijn nogal extreem, schieten vaak door. Maar die PvdA-ers zijn zo ontzettend arrogant, ook op lokaal niveau. Overigens is die Wouter Bos heel knap ...(John laat even een pauze vallen en de redactie twijfelt of ie serieus is)...als je zo lang kunt praten zonder iets te zeggen!

De toekomst

Tja de toekomst...Op sportief gebied? Laat ik het zo zeggen: het achtste heeft een mooie toekomst achter zich! We spelen nu tweede klasse en gaan waarschijnlijk degraderen. Al krijgen we ’t Springend Peert nog, die staan onder ons. Eigenlijk vind ik het sociale belangrijker. We hebben veel gezellige mensen op de club om na de partij een biertje mee te drinken en slap te ouwehoeren. Ik heb met weinig mensen echt een probleem. Met de een heb je natuurlijk wat meer contact dan met de ander. En een enkeling kan erg irritant worden met te veel drank op. Het is wel jammer dat de interne nu wat minder bezocht wordt. Maar ik heb zelf ook een tijdje de club wat minder bezocht. Dat fluctueert toch altijd een beetje, daar kun je weinig aan doen. Ook als bestuur. Je kunt het niet verplicht stellen om te komen, we blijven tenslotte amateurs. De opkomst extern is natuurlijk wat anders. Laatst was er iemand niet op komen dagen in ons team en toen heeft Chris hem één wedstrijd naast het team gezet. Maar de keer erop was hij er gewoon weer bij zonder enig probleem. Het moet gewoon gezellig blijven op de club!